

บันทึก

เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามมาตรา ๒๙
แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๙๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่สร.๐๔๐๓/๑๔๓๑๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๐ แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กระทรวงเกษตรมีความประสงค์ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาแปลความบทบัญญัติมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งบัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการแพปลา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้” นั้น เป็นการห้ามการประกอบกิจการแพปลาเฉพาะในท้องที่ได้มีการประกาศจัดตั้งสะพานปลาขึ้นตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น หรือเป็นการห้ามในท้องที่ทั่วไป แม้ยังไม่ได้ประกาศจัดตั้งสะพานปลาขึ้นด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้พิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๙๖ เป็นบทบัญญัติห้ามมิให้ประกอบกิจการแพปลา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่มีเงื่อนไขอื่นใดอีก นอกจากนี้ มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก็บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” ไม่มีข้อจำกัดว่าให้ใช้ในท้องที่ใดหรือเวลาใดบทบัญญัติมาตรา ๒๙ จึงมีผลใช้บังคับได้ในท้องที่ทั่วไปและในทันทีจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ส่วนมาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติว่า “องค์การสะพานปลาเห็นสมควรจัดตั้งสะพานปลาขึ้นสำหรับท้องที่ใด เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วก็ให้ประกาศตั้งขึ้นได้

การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สะพานปลาอยู่ในความดูแลและดำเนินการขององค์การสะพานปลา” นั้น เป็นมาตราที่บัญญัติเพียงแต่ให้อำนาจองค์การสะพานปลาจัดตั้งสะพานปลาขึ้นสำหรับท้องที่ที่เห็นสมควรเท่านั้น ไม่ใช่เป็นเงื่อนไขในการใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๒๙ ฉะนั้น บทบัญญัติมาตรา ๒๙ จึงเป็นการห้ามการประกอบกิจการแพปลาในท้องที่ทั่วไป

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๑๑